

راه

آدرس اینترنت در ص ۴۰

توده

دوره دوم شماره "۸۴" خردادماه ۱۳۷۸

رهبر کیست؟ - این عکس با جمله "با آرزوی استعمار افادات و توفیقات الهی برای جنابالی که بحق از چهره های درخشان در نظام مقدس اسلامی می باشید." در ایران چاپ شد. چرا آیت الله خمینی چنین چهره برجسته ای-آیت اله واعظ طیبی- را کشف نکرد؟

داداشت های روزانه رفسنجانی

در سال ۶۰
کیانوری و
عموئی به
من گفتند:
«جنگ را
تمام کنید!»
(ص ۷)

پدیده ای بنام "رهبر"

دو حیلۀ در کودتای ۲۸ مرداد و توطئه های کنونی

"توده ای قلبی"
"مصدقی قلبی"

مناسبات ویژه دبیر کل
موتلفه و انگلیس ها
(ص ۵)

فرمانسیون و
قلمن پشوری
(ص ۲۵)

عزت الله سبحانی:
جناح راست آماده
سرکوب شده!

(ص ۴۰)
در ایران منتشر شد:

مجموعه بزرگ شعر
"کسریایی" و
خاطرات "صفرقهرمانی"
(ص ۳۱)

زمینه های انشعاب در
جبهه ارتجاع-بازار
(ص ۲۰)

در آغاز سومین سال پیروزی مردم در انتخابات دوره هفتم ریاست جمهوری، که به انتخاب محمد خاتمی انجامید، سلسله بحث ها پیرامون نقش و عملکرد "رهبر" در نظام کنونی حاکم بر ایران، وسعتی بی نظیر در تاریخ ۲۰ ساله اخیر کشور پیدا کرده است.

برای تمامی احزاب، سازمان ها و شخصیت های سیاسی که می کوشند روند تحولات اجتناب ناپذیر اقتصادی-اجتماعی در فضائی قانونی و فارغ از تشنج در ایران طی شود، امروز بحث اساسی پیرامون اختیارات "رهبر" و نحوه عملکرد او طی ۱۰ سال گذشته است. در واقع، بحث بر سر همخوانی عملکرد او با خواست های مردم و نحوه استفاده از آن اختیاراتی است که در قانون اساسی جمهوری اسلامی برای "رهبر" پیش بینی شده است. البته، بصورت بسیار طبیعی این بحث ها شامل آن استفاده های فرا قانونی نیز می شود که "رهبر" در سال های گذشته، آنها را برای خویش قائل شده و براساس آنها عمل هم کرده است!

آنچه که در این باره نظر حزب توده ایران شناخته می شود، همان است که در اطلاعیه مربوط به شرکت حزب ما در رفراندوم قانون اساسی در سال ۵۸ عنوان شد. همگان می دانند که حزب توده ایران با شرط اضافه شدن متممی به قانون اساسی که اصلاح کننده و حذف کننده بندهای غیر منطبق با آزادی، حقوق مردم و آرمان های انقلاب سال ۵۷ باشد در این رفراندوم شرکت کرد. در همین اطلاعیه، کمیته مرکزی وقت حزب توده ایران خواهان حذف بند "ولایت فقیه" از قانون اساسی شد. در همین اطلاعیه تصریح شد، که بند "ولایت فقیه" در قانون اساسی، پس از درگذشت آیت الله خمینی که با این بند و بدون این بند از سوی مردم بعنوان مرجع مذهبی و رهبر انقلاب برگزیده شده دشواری های بسیاری را در نظام جمهوری بوجود خواهد آورد. این اطلاعیه در زمان خود و با توجه به فعالیت علنی و قانونی حزب توده ایران در سراسر کشور، اطلاعیه ای بود جسورانه که در تاریخ فعالیت حزب ما در سال های اول پیروزی انقلاب سال ۵۷ ثبت است.

حزب توده ایران، علیرغم این ابراز نظر، نه تنها در رفراندوم قانون اساسی شرکت کرد، بلکه تا آخرین دقایقی که ادامه حیات علنی حزب در جامعه ایران ممکن و مقدور شد و حتی در فاصله دو پیروش به حزب توده ایران، به فعالیت قانونی خود ادامه داد، زیرا اعتقاد داشت و دارد که تنها در میان مردم و در یک فضای آزاد و در صورت امکان ارتباط مستقیم با مردم می توان تحولات را همگام با رشد آگاهی و درک توده های مردم، گام به گام به پیش برد.

بنابراین سیاست شناخته شده، کوشش همه احزاب، سازمان ها و شخصیت های سیاسی که در داخل کشور فعالیت علنی کرده و می کوشند به حق قانونی خویش برای فعالیت آزاد در جامعه دست یابند، برای حزب توده ایران کاملا شناخته شده، قابل درک و تأیید است!

بحث این احزاب، سازمان ها و شخصیت های سیاسی، که در واقع بحثی است برخاسته از نیاز جنبش کنونی مردم ایران، امروز براین محور قرار ندارد که "رهبر" باید باشد و یا نباید باشد، ولی "فقیه" هم اکنون از قانون اساسی باید حذف شود و یا نباید حذف شود. حتی اگر این خواست، که اساسا خواست غیر قانونی نیست، برای عموم این احزاب و سازمان ها و شخصیت های سیاسی مطرح باشد و در آینده ای نزدیک به خواست عمومی مردم هم تبدیل شود، امروز چنین نیست. این شکرگرد و ترفند مخالفان تحولات در ایران است، که می کوشند خواست امروز جنبش را اینگونه معرفی کرده و جنگی صلیبی، زیر شعار "ولایتی"، "ضد ولایتی" در جامعه راه بیاندازند. (بقیه در ص ۲)